

Jeg skriver til dem på vegne af en glemt minoritet i Danmark, nemlig udlændinge på tålt ophold. Jeg har en tyrkisk ven som for tiden er indsat til afsoning på vridsløselille . Som nu i 13 år har levet på tålt ophold, og når jeg ser under hvilke forhold han, og andre i samme situation lever, skammer jeg mig over at være dansker. Jeg troede at vi i Danmark havde den indstilling og lov at alle mennesker uanset nationalitet, hudfarve, eller religion var mennesker, og som sådan havde ret til menneskelige vilkår, men nej som udlænding på tålt ophold kan du ikke sendes ud af landet, men samtidig mister du alle dine menneskerettigheder. De må ikke få et sted at bo der er deres eget, de må ikke arbejde og bidrage til samfundet men skal tilbringe deres liv i et lille værelse i en flygtningelejr. Og kan man ikke på noget tidspunkt udsende dem, er det jo for resten af livet. Dette kalder vi human behandling, men kan faktisk sideslilles med psykisk tortur . End ikke ægteskab må man indgå, hvad enten det er med en herboende landsmand eller med en dansk statsborger. Samtidig siger vi at vi mangler mange kompetente arbejdere i landet, men den resource som der er i de personer, som er her på tålt ophold, bruger man ikke, i stedet gør vi dem til genstand for almindelig foragt, da de jo er en byrde for samfundet og dermed for os alle. Hvis det stod til dem selv ville de langt hellere arbejde og bidrage til det danske samfunds beståen, men det må de bare ikke. Og da de nu er i en så pressed situation ender nogle af dem med at blive så desperate så de inlader sig på kriminalitet og ender i

fængsel. Og kommer man først herind er den sidste rest af human behandling helt slut, man behandles efter forgodt befindende, som f.eks hvis du er på tålt ophold må du ikke få uledsaget udgang og du må kun få udgang hver anden måned, til sammenligning kan en dansk statsborger få udgang efter afsoning af 1/3 af straffen og det er så hver tredje weekend, men der hører det ikke op, for hvis man bliver behandlet som udvist når det drejer sig om udgange, blir man det bestemt ikke når man så skal prøveløslades for som udvist bliver man som regel løsladt efter at have siddet halv tid, men er du på tålt ophold kan du nu pludselig behandles efter retningslinierne for danske og så skal man sidde 2/3 tid før der kan komme prøveløsladelse på tale, det vil så i praksis sige at man når vi snakker udgange er udvist men når vi snakker løsladelse følger retningslinierne for en dansk person eller en person der har opholdstilladelse, for der findes nemlig ikke nogen specifik lovgivning på området. Så nu er det jeg foreslår dem kære folketing at se på problematikken og lave en lov der giver disse mennesker mulighed for at, på trods af de er her på tålt ophold få lov at være mennesker uden at fortsætte med at straffe dem efter endt afsoning, og hvad om man gav dem en midlertidig arbejdstilladelse, som blev taget op hvert halve år og som kunne inddrages hvis det blev muligt at udsende dem af landet, men som ville os mulighed for at bruge denne resourcegruppe fornuftigt og til glæde og gavn for vores samfund .

Hvis man gennemgår hele sagen er den så fyldt med fejl og sjusk, så som at man ikke kunne finde den rigtige adresse til den tyrkiske ambassade, og at Ali Nazmi Sivrikaya sad isoleret i 16 mdr. Derfor endte han med en dom på 7 år men da en statsanklager oplyste til pressen at Ali Nazmi Sivrikaya var sympatisør med det kendte terrorparti P.K.K. og det blev gengivet i både dansk og tyrkisk presse med navns nævnelse kunne man ikke udvise Ali Nazmi Sivrikaya og han endte med at komme på tålt ophold . Efter 13 år under de før omtalte levevilkår gik han med til at opbevare heroin for en mand som lovede ham at skaffe ham et pas så han kunne komme til schweiz og der leve normalt men sådan gik det bare ikke Ali Nazmi Sivrikaya blev fanget og afsoner nu en dom på 5 år i vridsløselille statsfængsel, men her er han så at betragte både som udvist når vi taler udgange og ikke udvist når vi taler prøveløsladelse. Omtalte Ali Nazmi Sivrikaya er nu i den situation at han er ved at være så nervenedbrudt at han vil tage varig psykisk skade .Vi ber dem derfor om at se på denne situation og give en forståelig forklaring på det omtalte tilfælde og måske i fællesskab få udfærdiget klare retningslinier for sådanne tilfælde.

Lærke v. Birkelind

L. v. Birkelind

Veysel Sivrikaya

Veysel SIVRIKAYA

For yderligere oplysninger kan undertegnede kontaktes

Med højagtelse deres

Lærke v. Birkelind tlf. 43525810 mobil 28723263
Firkanten c 5
2630 Taastrup

Som specifikt eksempel kan jeg bruge Ali Nazmi Sivrikaya som efter 11 år i Danmark blev dømt på indicier og udsagn fra hans samlever Marianne Henriksen og lillebror Veysel Sivrikaya ved at en såkaldt afhøringsrapport blev oplæst i retten på trods af at de begge benægtede at det var det der var blevet sagt, lillebroderen blev på trods af hans dårlige danskkundskaber afhørt først uden tolk og derefter med en kurdisk tolk som ikke var i stand til at oversætte tyrkisk rigtigt, men alt det så man bort fra, samtidigt blev der omtalt et vidne som politiet pludseligt ikke kunne finde, men som på daværende tidspunkt sad i varetægt i vestrefængsel. Det underlige er at medens den omtalte mand blev frifundet for det forhold som man satte i forbindelse med Ali Nazmi Sivrikaya blev det lagt med til grundlag for en domfældelse. Yderligere har omtalte vidne givet retten en underskrevet erklæring om at han end ikke på noget tidspunkt havde truffet Ali Nazmi Sivrikaya, før de begge mødtes i vridsløselille fængsel.